

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Under vores formandskab for EU arbejdede vi aktivt for at få en løsning på dette spørgsmål i samarbejde med FN. Da havde vi altså også platformen til det. Nu er vi altså medlem af EU's forhandlingsteam, som alle 25 lande er, og der er det klart, at Cypernsørgsmålet skal være løst, inden Tyrkiet kan blive medlem. Men det var altså ikke en betingelse, at det skulle være, før forhandlingerne blev startet.

Det er fuldstændig rigtigt, at der er sket disse ødelæggelser i det tyrkisk-cypriotiske område, men jeg vil godt minde om, at da man skulle stemme om genforeningen, var det altså de tyrkiske cyprioter, der stemte for genforeningen, og de græske cyprioter, der stemte nej til genforeningen. Det synes jeg lige vi skal have med i billedet.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes simpelt hen, det er uforskammet over for græsk-cyprioterne at have den indstilling, som den danske udenrigsminister her lægger for dagen. Det forslag, som Kofi Annan fremlagde, var i den grad en fornægtelse af det besatte territoriums befolkning.

Jeg ved ikke, om udenrigsministeren er bekendt med, at det indebar, at senatets forsamling ville blive ligelig mellem de to landområder, mellem nord og syd, hvilket betyder, at de græsk-cypriotiske stemmer ville blive otte gange mindre værd end de tyrkisk-cypriotiske. Jeg ved ikke, om udenrigsministeren er klar over, at det ville indebære, at den besatte ejendom, som ingen juridisk gyldighed har, ville blive til tyrkisk ejendom.

Jeg mener, at Kofi Annan på enhver måde har vist sin udelighed med det forslag, og jeg er meget bekymret, hvis udenrigsministeren i sin forhandling med Tyrkiet lægger for dagen, at det rent faktisk skal være det forslag, som enhver, der kender situationen på Cypern, kan forstå at græsk-cyprioterne sagde nej til, der skal danne grundlag for den fremtidige situation mellem EU og Tyrkiet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er FN altså blevet bedt om at komme med et forslag. FN kom med forslaget på baggrund af forhandlinger med området og kendskab til området, og jeg tror et dybere kendskab. Jeg kender chefforhandleren for FN og havde møder med ham dernede. Jeg tror, han kender betydelig mere til det end hr. Morten Messerschmidt.

Det er klart, at der var utilfredshed med det ene og det andet. Tyrkerne var utilfredse med det ene, og grækerne var utilfredse med det andet, men der var altså en almindelig anbefaling af, at der blev stemt ja til det. Der har været meget tvivl, også på den græsk-cypriotiske del, om hvorvidt man handlede rigtigt på det tidspunkt.

Den regering, som havde været med til at forhandle, og som var skiftet ud lige før folkeafstemningen, anbefalede det faktisk. Den gamle græsk-cypriotiske regering anbefalede, så vidt jeg erindrer, forslaget; den nye græsk-cypriotiske regering gjorde det ikke. Så det har altså ikke været så enkelt, så ringe har det altså heller ikke været, siden betydelige politikere på den græsk-cypriotiske side kunne anbefale at arbejde for forslaget. De arbejdede for forslaget.

Jeg synes ikke, vi skal sidde her og dømme i detaljer om forslaget. Vi kan konstatere, at FN fremsatte det. Mange betydelige personer, som havde været med til at forhandle det, anbefalede det, og det er stadig væk sådan, at problemet skal være løst, før Tyrkiet kan blive medlem.

Morten Messerschmidt (DF):

Gør det overhovedet ikke indtryk på en udenrigsminister fra Danmark, som normalt render rundt og slår sig op på menneskerettigheder og ret til selvbestaltning og den slags, at 76 pct. af den græsk-cypriotiske befolkning sagde nej til det her? Gør det ikke indtryk?

Altså, der må være en årsag til, at en så markant flerhed af græsk-cyprioterne sagde nej, og årsagen er selvfølgelig, at man da ikke ønsker, at et landområde, som har været besat, på enhver måde illegitimt besat i 30 år, pludselig skal tilfalde besættelsesmagten. Man ønsker selvfølgelig ikke at dele nationalbankreserven på, jeg tror, den var på 20 milliarder på det tidspunkt, med den nordcypriotiske, som var på 0. Man ønskede selvfølgelig ikke at give græsk-cyprioterne vetoret i parlamentet, fordi de ingen legitim ret til landområdet har.

Derfor er Kofi Annans plan fuldstændig ubrugelig for folk, der har kendskab til det, og den burde også være det for udenrigsministeren. Det burde være et meget klart indicium, når et så stort antal af dem, der ville blive berørt af det, har afvist den.

Jeg vil gerne høre meget klart: Er det Kofi Annan-planen, eller er det ikke Kofi Annan-planen, som er sigtemålet for udenrigsministeren? Hvis det er Kofi Annan-planen, så har vi et meget, meget stort og alvorligt problem.